“Da se ne bi prezadužila, država mora da menja način prikupljanja novca u blagajnu, ali i da manje troši. – Povećanjem PDV-a prikupili bi se dodatni prihodi od 2,5 odsto BDP, čime bi se stimulisalo otvaranja novih radnih mesta i smanjenje nezaposlenosti.”

„ „gledajući unapred” autori studije preporučili neophodne promene poreskog sistema. Da se u kratkom roku sprovede reforma poreza na zarade, dohodak građana i poreza na dobit preduzeća, a postepeno primenjuju izmene u naplati poreza na imovinu. Cilj je da se učvrsti makroekonomska stabilnost, smanje spoljnotrgovinski i fiskalni deficit, da porezi budu pravičniji i da se smanje troškovi primene poreskih zakona.“

U članku se potom dodaje;

„Dinkić se slaže sa ministarkom finansija Dianom Dragutinović da porez na plate treba smanjiti na 10 odsto jer bi se na taj način povećala zaposlenost. „U razgovorima sa ministarkom insistirao sam na tome da stopa PDV ostane na 18 odsto za sve proizvode, a da se samo neki proizvodi poput hleba oslobode tog poreza”, rekao je on za B92.

– Ja sam više puta razgovarao o poreskoj reformi sa ministarkom Dragutinović i imamo približne stavove. Dobro je da se smanji porez na plate, a da se poveća porez na potrošnju. Jedina neslaganja koja postoje u vladi su oko toga kada i kako to treba uraditi – objasnio je Dinkić.

Izmene poreskog sistema trebalo bi na jesen da stignu u parlament, a da počnu da se primenjuju od prvog juna sledeće godine.“

Komentar;

Porezna reforma koja se predlaže u Srbiji u mnogome je „slična“ mojoj knjizi „Porezna reforma i hrvatska kriza“ što pokazuje kako se u vrlo sličnim uvjetima nezavisno nalaze vrlo slična rješenja. Ministrica financija uostalom kao i premijer Dinkić (autor knjige): „Ekonomija destrukcije“ koja je u kratko vrijeme imala, koliko je meni poznato, pet izdanja) vrsni su stručnjaci. Polazeći od procesa reprodukcije i uvažavajući multiplikativne odnose podjedinih faza procesa reprodukcije, te njihovu nedjeljivost moguće je postaviti dijagnozu krize, kao i učinke koje će kriza izazvati.

Iz samog članka je vidljivo da premijer vodi brigu o glasačima i to mu je značajno ograničenje. Naime, instrumenti ekonomske politike su po definiciji intervencije u proces reprodukcije „klinovi“) koje mogu biti dobre ali nema nikakve garancije da će to i biti ukoliko intervencija nije dobro odabrana i balgovremeno poduzeta. Upravo odustajanje od povećanja PDV-a moglo bi značajno umanjiti inače, vektorski gledano, ispravan pravac porezne reforme.

Rasprava o oporezivanju imovine čini mi se gotovo identičnom onoj koja se vodi u Hrvatskoj. Naprosto postoje pravila struke. Ima li se u vidu da imamo negativnu štednju na razini zemlje to je jasno da istu moramo „uvesti“ zaduživanjem ili prodajom obiteljskog srebra. I dok zemlje sa viškom štednje mogu oporezivati imovinu da bi smanjile stopu štednje to u našim uvjetima nije dopustivo. Ono o čemu je moguće razmišljati je redizajn mirovinskog osiguranja u pravcu promjene njezinog današnjeg smisla tako da pravo na mirovinu imaju samo oni građani, određene životne dobi, koji ne raspolažu imovinom iznad određene vrijednosti. U tom smislu australijski model je dobro polazište.

Na kraju nadam se da će i u Hrvatskoj početi razmišljanja o poreznoj reformi. Ovo tim više što je porezni sustav i porezna politika temeljni nacionalni instrument ekonomske politike. Ovo, jasno, nije moguće bez koncepcije i strategije razvoja.